

ویروس پاپیلوم انسانی (HPV Human Papillomavirus):

ویروسی است که بیش تر از همه در طول آمیزش جنسی و از طریق تماس مستقیم بین پوست افراد انتقال می یابد. بیش از ۱۰۰ نوع یا سوش مختلف از HPV وجود دارد. اکثر مردان و زنانی که دچار این عفونت هستند از این موضوع بی اطلاع می باشند، زیرا در بدن آنها علائم یا مشکلات بهداشتی ایجاد نمی شود. اما در برخی از موارد، انواع خاصی از HPV می توانند در قسمت های مختلف بدن باعث ایجاد زگیل (توده غیرطبیعی و غیر سرطانی بر روی پوست) و یا زگیل تناسلی بشوند. در موارد دیگر، انواع خاصی از HPV می توانند ضایعات پیش سرطانی (یعنی نواحی دارای بافت های غیرطبیعی) یا سرطان ایجاد نمایند.

علائم بیماری

زگیلهای تناسلی به صورت برجستگی های کوچک تا متوسط گوشتی به رنگ پوست یا کم رنگ تر و یا پر رنگ تر روی سطح خارجی فرج (ولو) و یا دیواره های داخلی واژن و نیز ناحیه بین مقعد و واژن و روی سطح دهانه رحم (سرویکس) رشد می کنند. در آقایان، آنها ممکن است که در نوک آلت تناسلی و یا در طول بدنه آن و یا روی سطح اسکروتوم و نیز مقعد رشد کنند سطح آنها ممکن است صاف و یا کمی زبر باشد. گاهی ممکن است به هم پیوند بخورند و ضایعات بزرگ گل کلمی تشکیل دهند.

نحوه گسترش ویروس

تقریباً ۶۰ نوع اچ پی وی این قابلیت را دارند که باعث ایجاد زگیل های معمولی کنند، که این زگیل ها در برخی از نواحی بدن مانند دست و پا به وجود می آیند. تقریباً ۴۰ نوع از این ویروس ها را اچ پی وی های نوع تناسلی می نامند که ممکن است موجب زگیل تناسلی شوند. این ویروس ها به هنگام تماس اندام های تناسلی، معمولاً در طول آمیزش جنسی از راه مهبل یا مقعد، از شخصی به شخص دیگر منتقل می شوند. این ویروس می تواند از راه آمیزش جنسی از راه دهان هم منتقل شود. اچ پی وی رایج ترین عامل بیماری است که از طریق آمیزش جنسی انتقال می یابد.

انواع تناسلی اچ پی وی می توانند ناحیه تناسلی زنان، از جمله فرج (بخش بیرونی مهبل)، آستر مهبل، و گردن رحم (قسمت پایینی و باریک رحم زن) و همچنین ناحیه تناسلی مردان، از جمله آلت تناسلی مردانه، را آلوده

کنند. هم در زنان و هم در مردان، اچ‌پی‌وی‌های تناسلی می‌توانند مقعد و برخی از نواحی سر و گردن را آلوده سازند. گاهی اوقات نژادهای «کم‌خطر» اچ‌پی‌وی‌های تناسلی، از همه بیش‌تر **HPV - 6** و **HPV - 11**، می‌توانند باعث شوند زگیل‌ها یا ضایعات تناسلی بر روی یا در اطراف این مکان‌ها به وجود آید. اندازه، شکل، و تعداد این توده‌ها ممکن است متغیر باشد، و این توده‌ها به‌ندرت به سرطان منتهی می‌شوند.

سرطان‌های مرتبط با اچ پی وی

احتمال ایجاد سرطان توسط برخی از انواع **HPV** تناسلی بیش‌تر است، و این انواع را **HPV های «پرخطر»** می‌نامند. معمولاً دستگاه ایمنی زن یا مرد آلوده به اچ پی وی کم‌خطر یا پرخطر از شر این عفونت خلاص می‌شود و ویروس صدمه‌ای وارد نمی‌کند. اما در برخی از افراد عفونتی دائمی (ماندگار) به‌وجود می‌آید که به‌کندی، اغلب در طول چندین سال، باعث ایجاد تغییراتی در سلول‌های طبیعی می‌شود که امکان دارد این تغییرات به ایجاد ضایعات پیش سرطانی یا سرطان منتهی شود.

سرطان‌های مرتبط با **HPV** شامل موارد زیر است:

نئوپلازی‌های گردن رحم (سرطان گردن رحم)

اصولاً، تمام سرطان‌های گردن رحم در اثر عفونت **HPV** ایجاد می‌شود. اینکه آیا زنی که به **HPV** آلوده است دچار سرطان گردن رحم خواهد شد به تعدادی از عوامل، از جمله نوع **HPV**، بستگی دارد. از بین سرطان‌های گردن رحم مرتبط با **HPV**، تقریباً ۷۰٪ توسط دو نژاد **HPV - 16** و **HPV - 18** ایجاد می‌شوند. در زنانی که به **HPV** آلوده هستند، امکان دارد کشیدن سیگار خطر سرطان گردن رحم را افزایش دهد. گرچه تقریباً تمام سرطان‌های گردن رحم توسط **HPV** ایجاد می‌شود، به یاد داشتن این نکته اهمیت دارد که اکثر عفونت‌های **HPV** تناسلی باعث ایجاد سرطان نمی‌شوند.

سرطان دهان

ویروس اچ پی وی می تواند در زنان و در مردان باعث ایجاد سرطان دهان (سرطان دهان و زبان) و سرطان حلق دهانی (حلق دهان یا قسمت میانی گلو که از لوزه ها تا نوک حنجره ادامه دارد) بشود. این سرطان های مرتبط با HPV پیوسته در مردان افزایش می یابد. در واقع، بر طبق یافته های مطالعه ای که اخیراً صورت گرفته است، اینک ویروس HPV به اندازه استعمال دخانیات و مصرف مشروبات الکلی باعث ایجاد سرطان های قسمت بالای گلو می شود. شاید تغییر در رفتار جنسی، از جمله افزایش در آمیزش جنسی از راه دهان، یکی از دلایل این افزایش باشد.

سرطان های دیگر

ویروس اچ پی وی با سرطان هایی که شیوع کمتری دارند هم مرتبط می باشد. تقریباً نیمی از موارد سرطان فرج با HPV ارتباط دارد. انواعی از HPV که باعث ایجاد سرطان گردن رحم می شوند با سرطان مقعد هم مرتبط می باشند. انواع پرخطر HPV با سرطان مهبل و سرطان آلت تناسلی مردانه هم ارتباط دارند.

آزمون DNA ویروس پاپیلوم انسانی

تستی آزمایشگاهی که در آن سلول هایی را با خراش دادن گردن رحم تهیه می کنند و آنها را از نظر حضور DNA ویروس پاپیلوم انسانی (HPV) بررسی می نمایند. امکان دارد این ویروس باعث تشکیل توده های (Growths) بافتی غیرطبیعی (به عنوان مثال زگیل) شود و تغییرات دیگری را در سلول ها ایجاد نماید. ممکن است آلودگی دراز مدت به تیپ های خاصی از ویروس پاپیلوم انسانی باعث ایجاد سرطان گردن رحم شود. امکان دارد ویروس HPV در انواع دیگر سرطان (مانند سرطان های مقعد، مهبل، فرج، آلت جنسی مردانه، و حلق دهانی) هم نقشی ایفا کند. این آزمایش می تواند همراه آزمایش پاپ اسمیر انجام شود.

درمان

درمانی برای HPV وجود ندارد. اما اکثر عفونت‌های HPV در واقع به مرور زمان برطرف می‌شوند یا به اندازه‌ای ضعیف می‌شوند که بر بدن تأثیری نمی‌گذارند. عفونتی که فعال نمی‌باشد ممکن است، به هنگامی که دستگاه ایمنی شخص به دلیل درمان بیماری‌های دیگر مانند سرطان ضعیف می‌شود، به صورت فعال درآید.

مشکلات بهداشتی که توسط HPV ایجاد می‌شود را می‌توان درمان نمود. زگیل و ضایعات پیش سرطانی را می‌توان از طریق درمان انجمادی منجمد کردن یا (Cryotherapy)؛ از راه برداشتن با حلقه الکتریکی LEEP که در آن از جریان برق برای برداشتن بافت‌های غیرطبیعی استفاده می‌کنند؛ یا با عمل جراحی برداشت. داروهای موضعی (مانند کرم‌هایی که مستقیماً روی پوست مالیده می‌شوند) را هم می‌توان برای درمان زگیل‌های تناسلی تجویز نمود. اما برطرف کردن زگیل‌های تناسلی به این معنی نمی‌باشد که شخص دیگر به HPV آلوده نیست. امکان دارد زگیل‌ها بعداً برگشت کنند، زیرا ممکن است ویروس هنوز در سلول‌ها زنده مانده باشد. شخص آلوده به HPV که هیچ زگیل آشکاری نداشته باشد هم می‌تواند شریک جنسی خود را به این ویروس آلوده سازد.

راهبردهای پیشگیری

برای پیشگیری از ابتلا به بیماری زگیل تناسلی و یا سایر بیماری‌های مقاربتی حتماً نکات ایمنی زیر را رعایت فرمایید:

۱. از کاندوم استفاده کنید. ممکن است کاندوم بتواند خطر انتقال و انتشار ویروس زگیل تناسلی را کم کند اما به یاد داشته باشید که در حین رابطه جنسی پوست سایر نقاط آلوده به ویروس نیز ممکن است با هم تماس داشته باشند و منجر به بروز بیماری زگیل تناسلی شوند.
۲. از داشتن روابط جنسی آزاد و پرخطر پرهیزید اما در صورت داشتن اینگونه روابط حتماً در مورد بیماری‌های مقاربتی با طرف مقابل حرف بزنید. مطمئن شوید که شریک جنسیتان در معرض خطر ابتلا به بیماری‌های جنسی نبوده است. به یاد داشته باشید که ممکن است یک فرد به بیماری زگیل تناسلی مبتلا باشد بدون آنکه از این قضیه خبر داشته باشد.
۳. اگر شما هرگونه علائمی مبنی بر ابتلا به بیماری مقاربتی دارید، از داشتن رابطه جنسی پرهیزید.

۴. از رابطه ی جنسی با افرادی که علائم بیماری های مقاربتی را دارند و یا ممکن است در معرض بیماری های مقاربتی باشند اکیدا خودداری کنید.

۵. از داشتن شریک جنسی خارج از عرف بپرهیزید. داشتن بیش از یک شریک جنسی می تواند خطر ابتلا به زگیل تناسلی را افزایش دهد.

سازمان غذا و داروی ایالات متحده (FDA) دو واکسن به نام های **گارداسیل** و **سرواریکس** را تأیید نموده است که در پیشگیری از آلوده شدن به **HPV** مفید هستند. گارداسیل به جلوگیری از آلوده شدن به **دو HPV** کمک می کند که می دانیم باعث ایجاد اکثر موارد سرطان گردن رحم و ضایعات پیش سرطانی در گردن رحم می شوند. این واکسن از آلوده شدن به **دو HPV** کم خطر هم جلوگیری می کند، که می دانیم این **دو HPV** عامل ایجاد ۹۰٪ از موارد زگیل های جنسی می باشند. گارداسیل برای پیشگیری سرطان های گردن رحم، مهبل، و فرج در دختران و زنان ۹ تا ۲۶ ساله؛ و همچنین برای پیشگیری از سرطان مقعد در زنان و مردان و زگیل های تناسلی در پسران و مردانی که در همان دامنه سنی قرار دارند تأیید شده است. ضمناً، سرواریکس برای پیشگیری از سرطان گردن رحم در دختران و زنان ۱۰ تا ۲۵ ساله تأیید شده است.

چون واکسن تنها می تواند از عفونت پیشگیری کند، و قادر نیست عفونت موجود را درمان نماید، واکسیناسیون افراد باید پیش از آغاز فعالیت جنسی آنها صورت گیرد. افرادی که قبلاً از نظر جنسی فعال شده و شاید به **HPV** آلوده شده باشند، باید با پزشک خود مشورت نمایند. امکان دارد این واکسن از آنها در برابر سویه هایی از **HPV** محافظت کند که به آنها آلوده نیستند.

زنان باید، علاوه بر استفاده از این واکسن، با انجام پاپ اسمیر از خود محافظت نمایند، که پاپ اسمیر رایج ترین تست برای کمک به ردیابی سرطان گردن رحم است. با انجام پاپ اسمیر می توان سلول های پیش سرطانی را پیدا نمود و آنها را پیش از تبدیل شدن به سلول های سرطانی از بدن خارج کرد. محققان دریافته اند که با ادغام نمودن پاپ اسمیر و تستی که برای ردیابی **HPV** در زنان طراحی شده است می توان دقیق ترین نتایج را به دست آورد. لازم است زنان درباره انجام پاپ اسمیر، و احتمالاً انجام تست **HPV**، با پزشکان خود مشورت نمایند.